

Sygn. akt V KK 78/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący)

SSN Piotr Mirek (sprawozdawca)

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **R. C.**

skazanego z art. 279 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 7 maja 2020 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w L.

z dnia 22 lutego 2019 r., sygn. akt II K (...),

- 1. uchyla zaskarżony wyrok w zakresie orzeczonego w pkt V obowiązku naprawienia szkody na rzecz M. P. i M. W.;**
- 2. kosztami postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w L., rozpoznając w postępowaniu nakazowym sprawę R. C., oskarżonego o to, że:

- I. w dniu 10 czerwca 2018 r., w miejscowości G. przy ul. O., na terenie R. Ogródków Działkowych „R.”, działając wspólnie i w porozumieniu z inną

osobą, co do której materiały wyłączono do odrębnego postępowania, włamał się do pomieszczenia gospodarczego poprzez odkręcenie i wyrwanie zasuw drzwi wejściowych, skąd usiłował zabrać w celu przywłaszczenia znajdujące się tam mienie, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na brak przedmiotów nadających się do popełnienia czynu zabronionego, czym spowodował łączne straty w wysokości 50 zł na szkodę S. J., przy czym czyn ten stanowił wypadek mniejszej wagi, tj. o występki z art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 283 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k.,

- II. w dniu 10 czerwca 2018 r., w miejscowości G., wbrew przepisom ustawy posiadał substancję psychotropową w postaci metamfetaminy o wadze 0,21 g, przy czym czyn ten stanowił wypadek mniejszej wagi, tj. o występki z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii,
- III. w dniu 10 czerwca 2018 r., w miejscowości G., kierował na drodze publicznej pojazdem marki R. o nr rej. (...), nie stosując się do wydanej w dniu 16 czerwca 2016 r. decyzji Prezydenta Miasta L. o sygn. (...) o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami kategorii B oraz nie stosując się do orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w L. z dnia 2 lutego 2018 r., w sprawie o sygn. II K (...), środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, tj. o czyn z art. 180a k.k. i art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

wyrokiem z dnia 22 lutego 2019 r., sygn. akt II K (...) uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów, a to:

- przestępstwa z art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 283 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k., popełnionego na szkodę S. J., za które na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. i art. 279 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 37a k.k. w zw. z art. 34 § 1 i § 1a pkt 1 k.k. i art. 35 § 1 k.k. wymierzył mu karę 10 miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując do wykonywania w tym czasie nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym;
- przestępstwa z art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, za które na podstawie powołanego przepisu oraz art. 34 § 1 i § 1a pkt 1 k.k. i art. 35 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując do

wykonywania w tym czasie nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym;

- przestępstwa art. 180a k.k. i art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za które na podstawie art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. przy zastosowaniu art. 37a k.k. w zw. z art. 34 § 1 i § 1a pkt 1 k.k. i art. 35 § 1 k.k. wymierzył mu karę 8 miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując do wykonywania w tym czasie nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym (pkt I).

Na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 86 § 1 i 3 k.k. wymierzył oskarżonemu karę łączną roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując go do wykonywania w tym czasie nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym (pkt II), zaliczając na jej poczet okres zatrzymania (pkt IV).

Na mocy art. 42 § 1a pkt 1 i 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat (pkt III).

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązał go do naprawienia szkody poprzez uiszczenie na rzecz pokrzywdzonych:

- S. J. kwoty 25 zł,
- M. P. kwoty 1185 zł,
- M. W. kwoty 400 zł (pkt V).

Na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (pkt VI) oraz art. 44 § 2 k.k. (pkt VII) orzekł o przepadku. Obciążył też oskarżonego kosztami sądowymi (pkt VIII).

Powyższy wyrok uprawomocnił się w dniu 22 marca 2019 r.

Kasację od tego wyroku wniósł na korzyść R. C. Prokurator Generalny. Formułując w niej zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenia przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 46 § 1 k.k., polegającego na zobowiązaniu oskarżonego, na podstawie wymienionego przepisu, do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem na rzecz M. P. w kwocie 1185 zł oraz M. W. w kwocie 400 zł, podczas gdy R. C. nie został skazany za popełnienie przestępstw, w następstwie których szkody te powstały, Prokurator Generalny

wniósł o uchylenie wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w L. w zaskarżonej części, to jest co do orzeczonego wobec R. C. obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej wymienionym wyżej pokrzywdzonym.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna, co pozwoliło na uwzględnienie jej w całości na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Zestawienie treści orzeczenia zawartego w pkt V zaskarżonego wyroku z opisem czynów przypisanych oskarżonemu nie pozostawia jakichkolwiek wątpliwości co do tego, że Sąd Rejonowy rozstrzygnął o obowiązku naprawienia szkody z rażącą obrazą przepisu art. 46 § 1 k.k. Zobowiązał bowiem oskarżonego do naprawienia szkody osobom, które nie zostały pokrzywdzone przypisanymi mu przestępstwami.

W realiach niniejszej sprawy wydaje się jednak, że stwierdzona obraza prawa materialnego nie jest wynikiem zastosowanej przez Sąd Rejonowy błędnej wykładni przepisu art. 46 § 1 k.k., lecz braku odpowiedniej staranności przy sporządzaniu wyroku. M. P. i M. W. zostali wskazani w akcie oskarżenia jako pokrzywdzeni, ale przestępstwami zarzuconymi K. K., której sprawę wyłączono do odrębnego rozpoznania i która została za nie skazana.

Niezależnie od przyczyny zaistnienia przedstawionego uchybienia, ma rację Prokurator Generalny, że miało ono rażący charakter i istotnie wpłynęło na treść wyroku, w zaskarżonej części, gdyż doprowadziło do niezasadnego, pozbawionego podstaw prawnych i faktycznych, orzeczenia wobec oskarżonego obowiązku naprawienia szkody na rzecz M. P. i M.W.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy, uwzględniając kasację Prokuratora Generalnego, orzekł jak w wyroku.

O kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnięto po myśli przepisu art. 638 k.p.k.